

redi, naj se vpraša kmete iz Dravskega polja, kjer se v celih trumah pasejo zajci po kmetijskih nasadih in uničujejo žito, fižo itd. Po mojem mnenju bi se moralo gledati iz gospodarskega ozira na to, da se zajca iztrebi. V tem oziru me potrjuje sklep obč. odbora na Dobrni. Lov na lastnem zemljišču, to je tudi kočljivo vprašanje, ker ima zajec brze noge in bi bilo s tem ustrezno k večjemu veleposestnikom. Sicer pa je to stvar vseh naših somišljenikov in kakor se bo večina odločila, tako se bo moralo ravnati tudi strankino vodstvo. Nikakor pa ne bi šlo, ako eden ali drugi misli, da se mora ravno tako urediti, kakor on hoče. Kar je za enega dobro, je lahko za drugega slabo. Zato nam mora v tem slučaju slušati samo trezna preudarnost. Če bo večina somišljenikov sklenila, da je zajec še naprej potreben zaščiti, pa se udam tud jaz kot načelni nasprotnik zajca. To bo potem prava demokracija, t. j. ljudska večina odločuje.

Razven tega očita dotični somišljenik stranki, da ni izpolnila obljub, katere so bile že leta 1918 navedene v „Slov. Gospodarju“. Moj Bog, ali je mogoče, da se še najdejo ljudje, ki verujejo, da je vse kar je v „Slov. Gospodarju“ obljuba in program stranke. Ni moja dolžnost to stvar razlagati, a čulim se dolžnega.

„Slov. Gospodar“ je na razpolago vsem somišljenikom, da izražajo v njem svoje želje in zahteve ter predloge, nikakor pa ni to že obljuba in program stranke. Vodstvo stranke mora iz tisoč in tisoč želj posameznikov sestaviti program, ki naj odgovarja po treznem prevdanku večini želj vseh somišljenikov, večjih in manjših kmetov, delavcev itd. Nikakor pa ne more vodstvo stranke spolniti želje vsakemu somišljeniku, najmanj pa take, ki bi večini škodovala. Geslo stranke je, zadovoljiti vse sloje, ki živijo na podlagi krščanske ljubezni, to je tistih, ki živijo od dela svojih rok in ki ne hrepenijo živeti in se bogateti na račun bližnjega.

Program stranke še pa ni nobena obljuba, ki se bo gotovo izpolnila. Naši poslanci delujejo sicer z vso vnemo na to, da se ta uresniči, toda kaj zamore taka peščica proti taki množici nasprotnikov.

Vsaka stranka ima drugačen program, vendar se ne morejo vsi ti programi uresničiti. Tako bi n. pr. morala soc. demokratska stranka ščititi delavca (kar pa ne dela), demokratska bi morala ščititi bankirje in velike kapitaliste (kar pa dela), samostojna bi morala ščititi mesarje in mešetarje (kar tudi zvesto izpolnjuje), le edina naša SLS hoče ščititi vse stanove, predvsem seveda najbolj važni kmetijski stan in tako doseči, da v medsebojni ljubezni in na podlagi združilih organizacij izgubi velekapital vpliv, kar ta je, ki nas najbolj odira, ki narekuje cene vsem industrijskim izdelkom in gleda na to, da se istim cene zvišajo, kmetijskim pridelkom, katere se izvažajo v inozemstvo, pa zni-

žajo, da lahko zraven zaslužijo milijončke.

Da ne more stranka svojega programa kar čez noč uresničiti, so krivi red vsem tisti, ki so pri zadnjih volitvah v konstituanto, zapeljani po nasprotnikih, ki so naše voditelje in delo naše stranke samo blatili, oddali glas nasprotniku. O tem se je že dovolj razlagalo. Vsak lahko vidi, kako delavci so naši poslanci, zato je tembolj žalostno, da se najdejo taki, ki oddajo našo stranko, da ni spolnila svojih obljub. Delujemo na to, da dobimo pri prihodnjih volitvah večino v Sloveniji in gotovo bo mogoče precej doseči. To bo naše delo, ne zabavljajmo pa čez stranko, ki bi rada vse dosegla, a ne more. Somišljeniki pa, ki se, ako se jim vsaka želja takoj ne izpolni, udajajo zabavljanju in grožnjam in v tej jezi skoro pri vsakih volitvah menjajo svoje prepričanje, ne bodo nikdar pripomogli do boljšega gospodarstva v naši državi. „Slovenski Gospodar“ prinaša vse članke izpod peresa somišljenikov, nikakor pa to ni še obljuba. Kdor pa hoče naslov od mene, to je pisca tega članka zoper zajca, naj ga zahteva s priložitvijo — znamke od uredništva in naj svojo jezo zlije nad menoj, naj se nikar ne zaganja v nedolžnega urednika in v vodstvo stranke.

Za verski pouk v šoli.

Sklep višjega šolskega sveta, da kom ni treba obiskovati verskega pose odpravijo šolske maše in da otroka v šoli, izziva med našim ljudstvom vedno večje ogorčenje. Občinski odbori, Kmetijske zveze in druge naše organizacije sklepejo fozadevno odločne proteste. Nekateri smo že objavili zadnjč. Danes navedemo zopet nekatere.

Občinski odbor Okolica Smarje pri Jelšah je na svoji redni seji dne 26. dec. 1921 na predlog Martina Jesenaka sklenil: Proti sklepu višjega šolskega sveta, da se odpravijo vse šolske maše razun ob državnih praznikih in da otrokom ni treba obiskovati verskega pouka v šoli, najodločneje protestiramo. To je stara pravica, ki so jo vpeljali že naši dedje in se je skazala dobra. Ne moremo si misliti, kako bi se našel človek, kateri bi nauk, ki uči ljubezen, dobrodušnost, in pravičnost napram vsakomur, ki prepoveduje krasti, goljufati, svojega bližnjega izkoriščati, ropati in ubijati tako omalovaževal, da bi otrokom ne bilo treba obiskovati verskega pouka v šoli. Zbrani odborniki ko ljudski zastopniki pri občinski seji smatramo ta sklep višjega šolskega sveta za napad na kat. Cerkev, kateri bi prinesel slovenskemu narodu največje gorje. Z vso odločnostjo zahtevamo, da višji šolski svet preklicie fozadevni sklep. Verski pouk je tako vzvišen, da ga v negotvih dotedanjih pravicah nikdo ne sme prikraščati. Predlog je bil z vsemi glasovi proti enemu sprejet.

Podobno je krajevni odbor Kmetijske zveze pri Sv. Frančiškju v

Gornji Savinjski dolini na svoji mesečni seji dne 2. svečana t. l. sklenil: „Odločno ugovarjamo proti sedanjim nameram vlade, katera misli kščanski nauk polagoma popolnoma iz sol izločiti. Zato apeliramo na Jugoslovanski klub, naj proti temu protestira. Če vlada od tega ne jenja, si bo ljudstvo samo pomagalo“

Iz županskih zborovanj.

Na splošno željo je priredila Zupanska zveza za Slovenijo dva županska tečaja in sicer 7. februarja v Poljanah in 9. februarja v Križevcih na Murskem polju. Oba tečaja sta bila kljub hudemu mrazu in sneženim zametom zelo dobro obiskana. V Poljanah so došli župani in občinski odborniki iz bistriškega, konjskega in iz šmarskega okraja, v Križevce pa iz cele Prlekije in Prekmurja. Tečaje je vodil predsednik Zupanske zveze g. Ivan Stanovnik iz Horjula na Kranjskem. Predavali so: g. okrajni glavar dr. Logar o domovinstvu in poslovanju občinskih uradov, poslanec Zebot o davkih, davčnih napovedih, prizivih, ter o lovskem zakonu, predsednik Stanovnik pa o uradnih knjigah, občevarstvu z oblastmi in o organizaciji naše Zupanske zveze. Predavanjem je sledila zanimiva razprava, katere so se živahno udeleževali župani in člani občinskih odborov. Predavatelj so dajali na vprašanja podrobna pojasnila in nasvete. V Poljanah so bile na predlog posameznih županov sprejete te-le resolucije:

Radi taks na vozila. Župani in zastopniki občin iz treh sodnih okrajev, zbrani v Poljanah, se obračajo do vlade s pozivom, da se oprostito kmetijski vozovi „na vzmet“ plačevanja takse. Poljedelci in obrtniki na deželi potrebujejo take vozove za svoje gospodarstvo, za zdravniške, za živinodravniške in enake domače ter gospodarske potrebe, nikakor pa ne za luksuz ali zaslužek. Razburjenje med poljedelci in domačimi obrtniki radi visoke takse za vozove na vzmete je veliko. Pozivamo vlado, da se ozira na to našo nujno zahtevo.

Radi rekrutnih spiskov in tiskovin v cirilici. Zahtevamo, da se predpisi za rekrutne spiske in vse druge uradne tiskovine in navodila tiskajo za Slovenijo v slovenskem jeziku in da strogovim rekrutnim predpisov omilijo. Od občin se naj ne zahteva, da mora polovica odbora pospremiti fante k rekrutovanju ter da mora plačevati pristojbina po 10 K.

Radi dimnikarjev. Nova zakonodaja naj se tako uredi, da se kmetijskega ljudstva ne bo sililo, da morajo najeti za pometanje dimnikov dimnikarje iz oddaljenih mest in trgov.

Radi lovškega zakona. Ostrine veljavnega lovškega zakona, po katerem so posebno prizadeti poljedelci, se naj v novem lovskem zakonu črtajo.

Verouk v šoli. Župani in občinski odborniki vseh strank ugovar-

jajo najodločneje proti omejitvi verouka in solarskih maš.

Zahteva po novih volitvah. Ker so volitve dne 28. novembra 1920 bile izrečno samo za konstituanto in je neobhodno potrebno, da se razmere, posebno one gospodarskega in finančnega značaja, primerno preuredijo, zahtevamo župani in člani občinskih odborov iz vseh strank, da se volitve v narodno skupščino čimprej razpišejo.

Tranzitni promet po železnici Radgona—Spilje. Župani Murskega polja pozivajo vlado, da nedomoma sklene dogovor z Avstrijo glede železniške zveze iz Lutomera preko Radgona in Spilja v Maribor. To je nu na in kričeča gospodarska zahteva ljudstva na Murskem polju, Slovenskih gorcih in Prekmurju.

Resolucije so bile na obeh tečajih predlagane po izvoljenih zastopnikih ljudstva: županih in občinskih odbornikih. Prosimo, da jih naši poslanci tolmadžijo vladi.

Za polčansko kotlino in Prlekijo se je izvolil nov okrožni odbor Zup. zveze.

Izobraževalna in mladinska društva celjskega okrožja.

imajo dekanijske sestanke po tem-le redu:

1. Dekanija Braslovče: 20. februarja (ponedeljek) v Braslovčah v kaplaniji.

2. Dekanija Gornjigrad: 21. februarja (torek) v Rečici ob Savinji pri g. Čužu.

3. Dekanija Saleška dolina: 22. februarja (sreda) v Sošanju v osekveni hiši

4. Dekanija Stari trg: 23. februarja (četrtak) v Slovenjgradu v posojilnici.

5. Dekanija Smarje: 27. februarja (ponedeljek) v Smarju pri g. Galjevu.

6. Dekanija Konjice: 1. marca (sreda) v Konjicah v Kmečki hišnici.

Začetek povesod ob 4/10. uri predpoldne. Na dekanijske sestanke so povabljeni vsi predsedniki, odborniki in odbornice izobraževalnih društev, Orla, Orlic, Mladeniških zvez in Dekliskih zvez, posebno pa še vsi obč. gospodje duhovniki! Pridite pa tudi vsi drugi, ki se zanimате za izobraževalno in društveno delo. Pogovoriti se imamo mnogo.

Naši shodi.

Shod v Kamnici se je prelozil radi tridnevnece na nedeljo dne 26. t. m. po rani maši.

V St. Petru nižje Maribora, kjer so pokopali Samostojno se je vršil shod Ljudske stranke minulo nedeljo. O političnem in gospodarskem položaju naše države je pri hvalevrednem obisku poročal obče priljubljeni poslanec g. Fr. Zebot. Pri tej priložnosti se je vršil tudi občni zbor krajevne

— sree pa mi je tolko v divjem brezupu.

Silver je z velikim užtkom potegnil dva, trikrat iz pipe in nadaljeval: „Ker ste torej prišli k nam, Jim, vam bom povedal svoje mnenje. Vedno sem vas rad videl — čisto takni ste, kakršen sem bil jaz v svoji mladosti. Kaj boste storili? Kapitan g. Smollett je izvrsten mornar, pa preveč drži na disciplino. „Dolžnost je dolžnost!“ pravi vedno. In prav govori! Ampak pojdiite mu s polti, Jim! — Zdravniki pa je strašno jezen na vas. „Nehvaležen fant!“ — to je bilo vse, kar je dejal. Nakratko povedano, Jim, stvar je ta, da ne morete več k njim nazaj! Nočejo vas! Ali ostanete sami — kar bi bilo zelo dolgočasno — ali pa se pridružite kapitanu Silverju!“

Moj prijatelj so bili torej še živili — Cetuđi sem zvedel, da so ezni name, me je ta novica vkljub temu zelo razveselila.

„Ne bom vam grozil, Jim! Tu ste in če se nam pridružite, dobro! Če pa nočete, na prosto vam je dano, daz rečete ne.“

(Dalje prihodnjč.)

marno. Če bi se Silver s svojimi sedajle spravil nad nje, nobeden bi ne zagledal več belega dneva! „To je zaditega, ker je kapitan ranjen!“ — sem zasodil in spet sem si očitil, da sem jih v toliki nevarnosti pustil same.

Pri vratih sem se vzravnal. Tema je bila v koči, ničesar nisem razločeval. Krepko smrčanje mi je donelo naproti in vmes sem čul še nek — drug glas, čudno trpotanje in kljuvanje. Zastonj sem ugibal, od česa bi prihajalo

Stegnil sem roke predse in pogumno vstopil. Legel bom na svoje mesto, sem si pravil in sem se že v naprej smejal njihovim začudenim obrazom, ko me bodo potri našli.

Noga mi zadene ob nekaj mehkega. Spet človek je bil. Obrnil se je in zagodrginal, pa se ni zbudil.

In tedaj se hujoma zadere v temi hreščec glas:

„Zlati, zlati, zlati, zlati, zlati — brez borce in kraja, divje, preplašeno in opečeno jezno.“

Silverjeva papiga! Kapitan Flint! Njo sem čul, ko je v temi kljuvala po skorji! — Ta žival je skrbneje stra-

žila ko ljudje, naznanila je moj prihod ter me — izdala!

Nisem imel več časa, da bi pobegnil. Uporniki so planili iz spanja, Silver je robofo zaklel in zaklical:

„Kdo je?“

Obrnil sem se k vratom, trčil v nekoga, skočil v stran in se zaletel v odprte roke drugemu, ki me je takoj pograbil in trdno držal.

„Prinesi luč, Dick!“ je rekel Silver.

Nekdo je stopil iz kože in se vrnil z gorečim ogorkom.

XXVIII.

Rdeči svit plamena mi je pokazal, da so bile moje najhuše slutnje — resnice.

Uporniki so bili gospodarji v koči in vse zaloge so bile v njihovih rokah. Lučo je stal sodček z žganjem, tamle zabol s prepečencem in svinjetino. In kar je bilo na strašnejše — nit slesa ni bilo o ujetnikih! Le eno je bilo mogoče, — dr so vsi poginili. Neznana brčnost me je obsela, da nisem ostal pri njih in umrl z njim.

Šest upornikov je bilo še živih. — Pet jih je stalo na nogah, eden pa je

ležal, smrtnobčl je bil in krvav povoj je nast. okrog glave. Spoznal sem ga, isti je bil, ki je ušel pri velikem napadu na koč.

Papiga je sedela Silverju na ramih in si obirala gube. Silver sam je bil bled in ranečen, mnogo bolj resnoben ko po navadi. Se vedno je nosil tisto slovesno sinjemodro sukno z velikimi kovinastimi gumbi, pa blatna je bila in razčepena.

„E“, je dejal, „tule je pa Jim, pri moji bergli, da je! Kakor bi bil iz neba padel! Glej, glej! To je ljubeznjivo o! ves!“

Sedel je na sodcu s žganjem in si nadel pipo.

„Posodi mi ogorek, Dick!“ In ko si je našel tobak, je nadaljeval:

„Takole! Vtakni ga tamle v steno, da bomo imeli luč! In vi, prijatelji, pa sedite! Ni treba, da bi stali pred Jimom! Ne bo vam zameril! — Vrnili ste se tore!“ se je zasakal k meni in si očitil tobak. „Prav radostno sem iznenaden! Ugačali ste mi, ko sem vas prvičkrat videl — ampak tole mi pa res ne gre v glavo!“

Seveda nisem ničesar odgovoril. Postavili so me s hrbtom k steni in pogumno sem gledal Silverju v obraz,